

TGM: No de jó Puzsérom! - válasz Puzsér Róbert cikkére

2015 április 21. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Tamás Gáspár Miklós levélben válaszolt Puzsér Róbert április 16-ai, Magyar Nemzetben megjelent cikkére.

A Magyar Nemzet olvasóinak zöme – gondolom – aligha rokonszenvezik túlságosan személyemmel és

föltételezhet? nézeteimmel, de úgy vélem, nem ártana, ha az engem itt bíráló szövegek a valódi álláspontomat zúznák porrá, nem olyasmit, amihez nincsen sok közöm.

Bevallom, kissé csalódtam Puzsér Róbertben, akit mindig független és eredeti szellemnek tartottam. (Vö. „[Túl a rettegésen](#)”, Magyar Nemzet, április 16. – Pilhál György honfitársam ugyancsak írt ellenem ugyanebben a tárgyban; remélem, nem veszi rossz néven, hogy az ? szokás szerint legényes glosszájával most nem foglalkozom. Ám biztosíthatom, hogy szorgalmas olvasója vagyok, és ? soha nem sz?nik meg engem szórakoztatni. Köszönöm.)

Azt írja az én derék jó Puzsérórom, annyiunk lobogó fáklyája a bakacsin éjszakában: „Tamás Gáspár Miklós és az általa reprezentált balliberális véleményelit félreértései és b?nei jóvátehetetlenek.” Akármekkora is a b?neim, évtizedek óta nem vagyok liberális – és a rendszerváltás korában is meglehetősen heterodox liberális voltam, csak akkor jobbra lengett az ingám, nem balra, mint később –, ennek következtében nem reprezentálhatom azokat, akikkel nagyjából nem értek egyet. Az olvasónak nincs ideje utánanézni, hogy mit írok tanulmányaimban, amelyekből kiderül valódi világnézetem, ám az okos, agyafúrt Puzsér ennek szerét ejthetné, s akkor nem mondana ilyen b?döleteket. Lendületes cikkének vége felé így szól az illusztris szerző: „Nagyra becsülöm akár TGM, akár Csurka munkásságát. [Ügyes!] Sokat tettek azért, hogy a kapitalizmus és a globalizáció kritikája gyökeret verjen Magyarországon. [Akkor hogyan is volnék »balliberális« vezérképvisel?]? Minden rendszerellenességük megsz?nt azonban, amint meghallották az urbánus vagy népi hadállások harci kürtjeit.”

Nehéz pár sorba ennyi történelmi tévedést belezsúfolni (igaz, ezek a tévedések közhely, azaz közmeggy?z?dés rangjára emelkedtek az 1970-es évek óta, amikor a cenzúra miatt ezek a kifejezések más dolgok kódjaként fungáltak – ez ment?körülmény). Furcsa érzés, de tudom, hogy amikor most kurtán ismertetni fogom a tényeket, az évtizedek óta megvezetett olvasó csodálkozni fog.

Az „urbánusok” és „népiek” közötti konfliktus, amikor kitört, az akkori magyarországi baloldalon belüli konfliktus volt. A legharciasabb urbánus nem volt más, mint József Attila, aki többek között azért hagyta ott a kommunista pártot a szociáldemokraták kedvéért, mert azt gondolta a Szép Szó és a Századunk körével együtt, hogy az antifasiszta népfrontban a munkásmozgalomnak a haladó polgársággal kell szövetséget kötnie (ez volt a szocdem álláspont), a kommunisták szerint viszont a legfontosabb szövetséges a népi írók által képviselt parasztság lett volna. (Ezt nyomatékositotta egyfolytában a Gondolat, a kommunista párt legális lapja és a legfontosabb

kriptokommunista közíró, Bálint György – no meg Moszkvából Révai József, a népiek föltétlen híve.) „Népin” meg „urbánuson” a Kádár-korszakban egyszer?en antiszemitát meg zsidót értettek. Azt javaslom, hagyjuk ezt a rossz és id?szer?tlen terminológiát ma, amikor a bal és a jobb ellentétér?l van szó. (Alain mondta, a nagy francia esszéista, hogy az, aki szerint nincs lényegi különbség jobb- és baloldali között, az jobboldali. Pontosan.)

A tehetséges és gyakran éles szem? Csurka István (legtöbbször azonban tudatlan, sekélyes, zavaros uszító, Kövér László szerint náci, Isten nyugosztalja szegényt) – mint mindig mindenki a széls?jobboldalon – a kapitalizmusnak csak az egyik aspektusát (a forgalmi szférát, azaz a pénzügyeket, a hitelüzletet, a nemzetközi kereskedelmet) kifogásolta, az anyagtalan részét, amelyet (minthogy fogalmi jelleg?) nem értett. (Sem ?, sem a náci, sem a sztálinisták.) Én az államkapitalizmust is ellenzem, ezért is utasítom el az 1989 el?tti szovjet típusú rendszert, nem pusztán diktatúrák jellege miatt. A jobb- és baloldali antikapitalizmus nem keverhet? össze.

„Nem újdonság – írja 100 százalékgig tévesen az ?szinte Puzsér –, hogy a politikai paletta jobb oldalán mindenki széls?séges [ez nem igaz, én sem gondolom így természetesen], de TGM pár hónapja [helyesen: pár napja] még a Fideszt átkozta ki a civilizációból, most meg már összefogásra, az új népfront megalkotására szólít fel a kisebbik rosszal: Orbán Viktorral. Hiszen eljött értünk a patás Ördög, ezúttal Vona Gábor képében.”

Nem titok, hogy nagyon rossz véleményem van Orbán Viktor alkotmányossági fölfogásáról, államfilozófiájáról és kormányzásáról (kormányzása még technikai értelemben is kapkodó, összevissza, következetlen, pazarló, felel?tlen – az untig ismert antidemokratikus irányról és a káoszt növel? központosítási hajlamról nem szólva). Jelent?s embernek, történelmi szerepl?nek tartom, de az az összbemomásom, hogy tragikusan rossz irányba sodorta hazánkat. Ám azért ?rültnek kellene lennem, hogy ne lássam a Fidesz és a Jobbik közötti különbséget. (Bár az persze igaz, hogy Kriza Ákos miskolci polgármester és helyi klikkje semmivel se jobb, mint a Jobbik. Nem vettem észre, hogy az úgynevezett jobbközép ezt er?teljesen és nyilvánosan kifogásolta volna. Én viszont jelképesen az MSZP-t és a DK-t is kizártam a baloldali pártok sorából, amikor velük szemben „mérsékeltlen” rasszista jelöltet állított a múltkor.)

Nem én neveztem a nyilasok utódainak a Jobbik vezet?it, hanem a makulátlanul jobboldali Lázár János kancelláriaminiszter – aki efel?l még nem a politikai eszményképem. Enyhén szólva. (A szemléleti ellentétén túl: Lázár semmihez sem ért?, kutyaüt? rossz miniszter, ráadásul a népet g?gösen lenéz?, arrogáns politikus.)

Egyáltalán nem javasolnék semmin? népfrontot és nagykoalíciót – Csepeli György és Révész Sándor erre az eshet?ségre figyelmeztette a balközép publikumot, nem sok lelkesedéssel –, az a véleményem, hogy (teszem azt) a Navracsics–Pokorni–Mesterházy–Szigetvári–Vadai kormány (mondjuk) Orbán Viktor államelnöksége mellett pangáshoz, tespedéshez, passzivitáshoz, mozdulatlansághoz, a nemzeti feladatok ad kalendas Graecas elhalasztásához, röviden: további hanyatláshoz vezetne, ilyesmit tehát nem szeretnék. Eszem ágában sincs ilyesmit javasolni – evvel csak balliberális publicisták, posztolók és kommentel?k vádolnak (alaptalanul), nem tudom, miért hisz nekik vakon a velük szemben többnyire oly vitriolos Puzsér.

Egyáltalán nem adok tanácsot polgári pártoknak (az Országgy?lésben pusztán polgári pártok képvisel?i ülnek), csak írok arról a helyzetr?l, amelynek ezek is a komponensei – nem kevésbé fontos más tényez?k mellett (t?kés rendszerben a t?ke a meghatározó, nem a politikai osztály, bár nem a t?ke „vezet”). Nevetséges is volna, hiszen valamennyiükkel szemben állok, ha nem is egyforma mértékben.

A Jobbikról már elmondtam másutt, amit akartam. Csak arra szeretném halkan (ezúttal halkan) figyelmeztetni a Magyar Nemzet hazafias és konzervatív közönségét (a Magyar Nemzet konzervatív-liberális antifasiszta lapnak indult – emlékezzenek a nagyszer? Szabó Zoltánra, Peth? Sándorra, Barankovics Istvánra, Kunszery Gyulára, a háború alatt megdics?ült Szekf? Gyulára –, s ennek minden bizonnyal ma is vannak még nyomai), hogy Vona Gábor szerint a tartalom nem változott, csak a stílus. Vona – aki iránt nem érzek mást, csak végtelen közönyt – csak jobban tudja, mint az ékesszóló Puzsér vagy én. Ki nem sejtí ebben az országban, hogy a Jobbik cigányellenes és antiszemita, irredenta és sovén párt? Ezt mindenki tudja a legapróbb falucskában is. Szerintem sem csak ennek köszönheti a Jobbik a sikerét, de a fajgy?lölet nem volt kizáró ok az elkeseredett és magukra hagyott választók szemében. Puzsér szerint – és a Népszabadság szerint, amelynek szalagcímei szerint épp úgy elege van a „nácizásból”, mint a népszerű Puzsérnak – mindez mellékes. Amit ? az ismert klisével – ami meglep? ilyen konokul önálló koponya esetében – „rettegésnek” nevez, s ami valójában fölháborodás és undor, szerinte indokolatlan. (Lázár János szerint a Magyar Nemzet a Jobbikhoz közeledik. Ezt nem tudom elhinni. Bízom benne, hogy csak hagymázás képzel?dés.)

Nem hinném, hogy a Jobbik sikere évszázadokra szól. Jörg Haider is let?nt, bár a pártja ma is aktív és elég

népszerű?, a franciaországi Nemzeti Front gy?zelme is bizonytalan, Funar és Vadim Tudor meg a MIÉP sincs már sehol. A Jobbik majd elkényelmesedik, lefizetik, szétrohad.

Talán.

De ha ezzel a jelenséggel ebben a pár évben, amelyben azért élnünk kellene, valaki szerint nincs baj, akkor csakugyan baj van. Puzsérrel.

És mindazokkal, akik szerint – a szokásos dekadens cinizmus szerint – mindenki egyforma, soha nem történik semmi, és soha semminek nincs jelent?sége. Azokkal, akiknek a szabadság utópia csupán, vagy rosszabb esetben: üres duma. Akik két és fél évezred óta – Thalész és a danolászó trák szolgáló története óta – azt hiszik, hogy az eszmények számárságok.

Sajnálom, de nem tarthatok velük.

(Utóirat. – Egyetértve régi, nagyra becsült ellenfelemmel, Kónya Imrével, magam is szeretném visszautasítani azt az alantas sugalmazást, hogy néhai Antall József „fogott ember”, „küldött ember” – magyarul az MSZMP-állam valamiféle ágense – lett volna. Erre semmi bizonyíték, sem a dokumentumokban, sem Antall politikájában. Bármilyen választott el engem Antall Józseftől, ez a nemtelen utólagos vádaskodás megdőbbsent. Mint minden nemzet múltjában, a miénkben is sok a mocskok; de ne piszkoljuk be, ami nem az.)

Kedves TGM!

Te tényleg nem veszed észre, hogy mindig úgy hajlítod a valóságot, hogy náciveszély legyen? Ha Vona azt mondja, hogy a tartalom nem változott, csak a stílus, akkor Vona szava szent, és én bolond vagyok, hogy megkérd?jelezem. Amikor azonban Vona arról beszél, hogy nem akar rasszizmust a pártjában, akkor ? máris egy hazudozó, ravasz náci, akinek nem szabad hinni, akkor se, ha orrot fúj. Az észrevételem nem csak rád vonatkozik: az egész baloldali gondolkodás sokkal produktívabb lenne, ha nem akarna minden sarokban fasisztát találni.

Az pedig Lázár János és a lázárjánosság mély meg nem értésér?I tanúskodik, hogy ?t makulátlanul jobboldalinak nevezed, és az ? nácizásával igazolod a magadét. Egyrészt Lázár egy politikus, mégpedig a legromlottabb fajtából: tegnap még haverkodott a jobbkiosokkal, ma már nácizza ?ket, holnap majd koalícióra lép velük. Másrészt Lázárnak annyi köze van a jobboldalisághoz, mint a bölcsészkarisznághoz. Az általa fémmjelzett Gucci-frakció soha nem gondolt se többet, se mást a világról, mint ami pénzben, hatalomban és kokainban kifejezhet?. Lázárnak nem a jobboldalisága makulátlan, hanem a Rolex a csuklóján. Nem hiszem, hogy értelmes diskurzust lehetne folytatni bármir?I a Lázárok, a Gyurcsányok és a Rogánok szöveggy?jteményeit használva.

Egyszóval: számomra tagadhatatlan a szellemi és érzelmi közösség azokkal, akik a náciktól való rettegést felhasználva kifosztották és széjjelprivatizálták ezt az országot a nekik rendelt tizenkét év során. Ugyanis legitimáltad, és a mai napig legitimálad ?ket. Azokat, akik épp annyira makulátlan baloldaliak, amennyire makulátlan jobboldali a kancelláriaminiszter.

Barátsággal: Puzsér Róbert

www.mno.hu - Tamás Gáspár Miklós

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló